

**Stowarzyszenie „Nie daj się nudzić”
we współpracy z Powiatem Wołomińskim
Mają zaszczyt zaprosić na**

UROCZYSTY KONCERT ON-LINE

**z okazji 200. rocznicy urodzin Cypriana Kamila Norwida,
który tworzył i mieszkał na ziemi Wołomińskiej**

14 maja 2021 r. godz.19.00

partner strategiczny projektu:

**POWIAT
WOŁOMIŃSKI**

Projekt „Uroczysty koncert z okazji 200. rocznicy urodzin Cypriana Kamila Norwida, który tworzył i mieszkał na ziemi Wołomińskiej.”
dofinansowany jest ze środków Powiatu Wołomińskiego

partnerzy wspierający projekt:

promotor:

partner techniczny:

partnerzy medialni:

powiat-wolominski.pl

facebook.com/powiat.wolominski

palacwchrzesnem.pl

facebook.com/palacwchrzesnem

PROGRAM KONCERTU

Fryderyk Chopin - Nokturn nr 20

Ignacy Jan Paderewski - Melody G dur op.18

Ignacy Jan Paderewski - Romans A-dur op. 7

Fryderyk Chopin - Nokturn Es-dur nr 2 Op. 9

Ignacy Jan Paderewski - Pieśń F-dur

Ignacy Jan Paderewski - Nokturn op. 16 nr 4

**Kultura Słowa żywego i prelekcja
o Cyprianie Kamilu Norwidzie**

JACEK ŁEPECKI - Dyrektor Generalny Warszawskiej Orkiestry Symfonicznej "SONATA" im. Bogumiła Łepeckiego

IRENEUSZ IZDEBSKI - skrzypce

KATARZYNA GLENSK - fortepian

MATEUSZ IZDEBSKI - skrzypce

Cyprian Kamil Norwid
fotografia: Michał Szweycer, 1871

W Norwidowskiej refleksji nad sztuką muzyka zajmuje miejsce szczególne. Nie wynika ono z ilości poświęconych jej rozważań; malarstwo, rzeźba, przede wszystkim poezja doczekały się jej znacznie więcej. Jednakże muzyka, za sprawą jednego, za to „naczelnego u nas” artysty – Fryderyka Chopina, stała się dla Norwida wzorcem, by nie rzec: ideałem tego, czym jest w swej istocie; a raczej, czym ma być sztuka w ogóle, a sztuka „narodowa” w szczególności. Z całą pewnością włączał muzykę w zakres „najwyższego z rzemiosł” – apostołstwa, nie mógł też nie widzieć w niej „najniższej modlitwy anioła.”

1. Piękno polega na zespoleniu formy (kształtu) z duchową treścią kulminującą w miłości. Treść ta może się różnorodnie przejawiać i być rozmaicie określana: jako duch, ideał, moralność, prawda.

2. Miejscem piękna jest w sposób analogiczny cała rzeczywistość: w najwyższym stopniu realizuje się w Bogu, jako jego odblask odnajdujemy je w świecie materialnym i w człowieku. Piękno istnieje więc obiektywnie, niezależnie od subiektywnych upodobań indywidualnych czy społecznych.

3. Piękno w swej czystej postaci zostało zatracone. Zadaniem człowieka jest odzyskanie go. Dokonać się to może tylko przez pracę.

4. Istota pracy polega na odzyskiwaniu utraconego piękna, co równa się powrotowi do moralnego, duchowego wymiaru człowieczeństwa.

5. Dojście do tego stanu jest także zmartwychwstaniem człowieka i – równocześnie – zmartwychwstaniem społecznym, w szczególności zaś narodowym; praca bowiem jest działalnością społeczną

6. Praca musi być pracą użyteczną, inaczej traci swój sens. Jeśli tedy piękno związane jest z pracą, jako jej cel, to tym samym związane jest także z użytecznością. Co więcej: użyteczność pociąga piękno za sobą, choć to – oczywiście – do użyteczności nie da się sprowadzić.

7. Najściślejsze powiązanie piękna i pracy zachodzi w sztuce. Pierwotnie, i niejako pierwszoplanowo, spełnia się ono w sztuce związanej ze swej natury z pracą fizyczną, może jednak oderwać się od niej i – nie zatracając genetycznych z nią związków – stać się czymś w pełni autonomicznym, rządzącym się własnymi prawami.

8. Zadaniem sztuki jest objawienie prawdy w sposób, w jaki tylko przez nią, tzn. przez sztukę, może się dokonać: poprzez realizację odzyskanego piękna.

9. Tak rozumianą sztuką staje się łącznikiem między rzeczywistością ziemską a Transcendencją: jest najbardziej wysublimowaną postacią ludzkiej pracy, która skierowana ku transcendentnemu Pięknu – oddaje Mu hołd poprzez najwyższe wartości, jakie w świecie zdołała osiągnąć

Cyprian Kamil Norwid

(1821-1883)

Ireneusz Izdebski

Studia ukończył w Akademii Muzycznej w Warszawie w klasie profesor Marii Słubickiej-Podejko. Jest muzykiem Orkiestry Polskiego Radia w Warszawie.

Koncertował pod tak wybitnymi batutami jak: Jerzy Maksymiuk, Jerzy Semkow, Antoni Witt, Jan Krenz, Kazimierz Kord, Tadeusz Wojciechowski, Wojciech Rajski, Karol Teutsch, Łukasz Borowicz, Jose Maria Florencjo, Zygmunt Graca, Michał Klauza i wieloma innymi zagranicznymi dyrygentami.

Jako skrzypek Orkiestry Polskiego Radia nagrał wiele płyt z muzyką klasyczną, rozrywkową jak również towarzyszył w nagraniach wielu wspaniałym solistom. W dorobku posiada wiele nagrań muzyki do znanych polskich filmów. Koncertował gościnnie z różnymi orkiestrami symfonicznymi i kameralnymi. Koncertował z tak wybitnymi artystami jak: Andrea Bocelli, Ennio Moricone, Sting, Jean Michel Jarre, Electric Light Orchestra, Konstanty Andrzej Kulka, Krzysztof Jakowicz, Mischa Maisky, Rafał Blechacz, Leszek Możdżer, Bartłomiej Nizioł, Agata Szymczewska, Mariusz Patyra, Piotr Beczała i wieloma innymi. Występował w wielu krajach Europy i Świata takich jak Niemcy, Włochy, Francja, Szwecja, Holandia, Luxemburg, Czechy, ZSRR, Korea Południowa, USA czy Hiszpania, gdzie koncertował z kameralistami Polskiego Radia. Z nimi też grał w roli solisty koncerty Antonio Vivaldiego w Łazienkach Królewskich w Warszawie.

Katarzyna Glensk

Koncertuje jako solistka i kameralistka. Występowała w wielu krajach Europy, m.in. w Niemczech, Czechach, Grecji, Włoszech, Rosji oraz Wielkiej Brytanii, gdzie zadebiutowała w londyńskim St. Martin-in-the-Fields oraz St. Edmund's Hall w Oxfordzie. Współpracowała z Estradą Kameralną Filharmonii Narodowej. Regularnie występuje z recitalami Chopinowskimi w Łazienkach Królewskich w Warszawie oraz bierze udział w festiwalach muzycznych, m. in. Chantarelle, Festiwal Narolarte, Festiwal Kompozytorów Zapomnianych (Filharmonia Opolska).

Studiowała w Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie w klasie fortepianu prof. Bronisławy Kawalli oraz klasie kameralistyki prof. Mai Nosowskiej. Podczas rocznego stażu studiów podyplomowych pobierała naukę u prof. Jana Ekiera oraz prof. Bronisławy Kawalli. W tym okresie brała również udział w lekcjach mistrzowskich u prof. Andrzeja Jasińskiego i prof. Tomasza Herbuta. Sztukę pianistyczną doskonaliła jako stypendystka podczas letnich kursów muzycznych w Dartington (Wielka Brytania). W 2001 roku została stypendystką Trinity College of Music w Londynie. Kształciła się pod kierunkiem Douglasa Fincha i Richarda Marksona oraz uczestniczyła w kursach mistrzowskich prowadzonych przez Yonty Solomona, Geralda Robbinsa i George Hadjinikosa.

Na dorobek pianistki składają się nagrody i wyróżnienia, m.in. I nagroda na VII Międzynarodowym Konkursie Duetów Kameralnych im. L. Janačka (Brno), I nagroda L. Smith Duo Prize (Londyn) - obie w duecie z Ewą Mizerską, I nagroda The Chopin Prize (Londyn) oraz II nagroda w konkursie E. Schumann Duo Prize for Lieder (Londyn). W duecie z Ewą Mizerską dokonała polskiego prawykonania Sonaty na wiolonczelę i fortepian op. 99 Krzysztofa Meyera. Utwór ten znalazł się na monograficznej płycie poświęconej utworom polskiego kompozytora wydanej przez wytwórnię Toccata Classics w Londynie. Z okazji Roku Fryderyka Chopina pianistka wydała również płytę z wybranymi utworami kompozytora.

Mateusz Izdebski

Urodził się 1 czerwca 2007 r. w rodzinie o tradycjach muzycznych. W wieku 6 lat rozpoczął naukę w ZPSM nr 1 przy ulicy Miodowej w Warszawie w klasie skrzypiec pani Małgorzaty Machalskiej. Od września 2019 roku jest uczniem OSM II st. im. Zenona Brzewskiego w Warszawie w klasie skrzypiec profesor Magdaleny Szczepanowskiej. Umiejętności gry na skrzypcach doskonalił na kursach muzycznych w Lusławicach, Szczecinku, Kołobrzegu, Łańcucie, Przemyślu oraz Dolnym Kubinie na Słowacji.

Mateusz zdobył wiele nagród i wyróżnień na konkursach o zasięgu ogólnopolskim i międzynarodowym: Sochaczewie, Wrocławiu, Warszawie, Żywcu, Płocku, Tomaszowie Mazowieckim, Jabłonie, Częstochowie, San Vito we Włoszech, Krakowie, Citta di Barletta we Włoszech gdzie w większości wygrywał konkursy bądź zdobywał czołowe miejsca. Zdobył również wiele nagród w konkursach duetów oraz zespołów kameralnych. Był koncertmistrzem w II edycji Lusławickiej Orkiestry Talentów.

Koncertował wielokrotnie w Filharmonii Warszawskiej, Studio Koncertowym S1 im. Witolda Lutosławskiego w Warszawie z towarzyszeniem Orkiestry Polskiego Radia, w Sali Balowej Zamku Królewskiego w Warszawie, w Sali Balowej na Zamku w Łańcucie, w Sali Koncertowej Europejskiego Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego w Lusławicach, w Filharmonii w Żylinie na Słowacji oraz w Sali Koncertowej na zamku w San Vito we Włoszech.

Mateusz jest stypendystą Ministra Kultury i Sztuki oraz Narodowego Funduszu na Rzecz Dzieci.

Menedżer kultury, animator, muzyk, wieloletni dyrektor samorządowej instytucji kultury, Przewodniczący Komisji Dziedzictwa Narodowego i Kultury Rady Powiatu Wołomińskiego (kadencja 2014-2018). Organizator i współorganizator wielu projektów kulturalnych o zasięgu regionalnym, ogólnokrajowym i międzynarodowym, m.in. takich jak: Powiatowy Konkurs Literacki „Liryki o Niepodległej”, akcji charytatywnej „Kultura Zdrowiu”, Perła Baroku - koncert mistrzów”, Koncert Trzech Chórów z okazji Święta Trzech Króli, Powiatowy przegląd muzyki rockowej „Prowincja” i „Rockowe Trójmiasto”, Puchar Okręgu Mazowieckiego i Mistrzostwa Polski w Tańcu Towarzyskim KL „A” i „B”, Międzynarodowy Noworoczny Koncert Kolęd i Pastorałek, Teatr Tańca i Muzyki Równiny Wołomińskiej, Koncerty w Niedziele Wielkiego Postu w 12 gminach Powiatu Wołomińskiego, cykl koncertów Ministerstwa Obrony Narodowej „Od Grunwaldu do Afganistanu”, Wielki Koncert z okazji 1050. rocznicy Chrztu Polski i 100 lecia Odzyskania Niepodległości z udziałem zjednoczonych chórów, orkiestr i solistów Powiatu Wołomińskiego Międzypokoleniowy Rodzinny Piknik Historyczny - Obchody 80 Rocznicy Wybuchu II Wojny Światowej " Z Orłem i pieśnią..." - cykl 5 spotkań i koncertów w gminach wiejskich. Projekt wsparty przez Fundację Rozwoju Przemysłu z siedzibą w Warszawie i wielu innych. Przez 15 lat tworzył program artystyczny i prowadził sztab Finałów Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy w Kobyłce. Dzięki ilości odwiedzających Finał ludzi kultury: aktorów, reżyserów, prezenterów, zespołów muzycznych, teatrów, Kobyłka była nazywana potocznie ogólnopolskim „Centrum WiP-ów”. Wydarzenie to było wielokrotnie relacjonowane przez telewizję publiczną i komercyjną. Pełni funkcję Prezesa Towarzystwa Przyjaciół Miasta Kobyłka (prezsem był również w latach 1994 r.-2000 r.), którego członkiem jest od 1985 roku. Jako wieloletni członek zarządu aktywnie uczestniczył w wydaniu 12 publikacji towarzystwa dotyczących historii i dziedzictwa swojego miasta Kobyłka i regionu oraz aktywnie przyczynił się do stworzenia obecnego herbu Kobyłki i miejsc pamięci. Założyciel i wieloletni Prezes Stowarzyszenia Wspierania Aktywności Społecznej „Nie daj się nudzić”, które w latach 2010-2021 zrealizowało ponad 100 projektów kulturalnych, muzycznych i społecznych.

Podczas swojej czterdziestoletniej działalności i pracy na rzecz kultury i dziedzictwa regionalnego został odznaczony: Brązowym Krzyżem Zasługi (1988r.), medalem „Zasłużony dla Miasta Kobyłka”(1989 r.), „Srebrnym Krzyżem Zasługi” (2000 r.) - przyznany przez Prezydenta RP „Srebrnym Medalem WOŚP” za zasługi dla wolontariatu z okazji XV-lecia fundacji (2006 r.) odznaczeniem „Zasłużonym dla kultury Polskiej” (2010 r.) nadanym przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Srebrną Honorową odznaką Przyjaciół Harcerstwa (2013 r.), Srebrnym Krzyżem za zasługi ZWiR Wojska Polskiego (2017 r.) i „Złotym Krzyżem zasługi” (2019) - przyznany przez Prezydenta RP.

Andrzej Zbyszyński

Jacek Łepecki -Prezes Zarządu Fundacji i dyrektor generalny Warszawskiej Orkiestry Symfonicznej „SONATA” im. Bogumiła Łepeckiego posiada ponad 30 letnie doświadczenie, umiejętności i kompetencje, które są gwarantem rzetelności i profesjonalnego podejścia do realizowanego projektu-legitymuje się najwyższymi kompetencjami z dziedziny zarządzania dokumentowanym egzaminem państwowym dla kandydatów dla członków rad nadzorczych w spółkach skarbu państwa złożonego 1999r.

Przygotował i zrealizował ponad 450 koncertów kameralnych i symfonicznych w wymiarze samorządowym, państwowym oraz wymiarze międzynarodowym. Promuje polską kulturę i dziedzictwo narodowe w Polsce, Europie i na Świecie. Zrealizował 10 tournée zagranicznych w Europie, Bliskim Wschodzie, Ameryce Północnej, w Wielkiej Brytanii, 3-krotnie w Niemczech, 2-krotnie Francji, Austrii, Belgii, Litwie, Szwecji, Izraelu, Meksyku.

Twórca myśli i projektów i programów artystycznych Warszawskiej Orkiestry Symfonicznej SONATA im. Bogumiła Łepeckiego w latach 1989- 2020. Doświadczenia w realizacji zadań tej skali i rangi zapewnia 35 letnie doświadczenie Jacka Łepeckiego Prezesa Zarządu Warszawskiej Orkiestry Symfonicznej „SONATA” i realizacja w praktyce z centralnymi instytucjami państwa polskiego i licznymi instytucjami samorządowymi w Polsce i na Świecie zadań zleconych jednostkom niepaństwowym w ubiegłych 35 latach oraz współpracy z wieloma Ambasadami w Polsce i na Świecie które były realizowane przez Fundację Orkiestry o czym świadczą pisma gratulacyjne jakie zostały skierowane do dyrekcji orkiestry a są prezentowane na stronie internetowej Warszawskiej Orkiestry Symfonicznej „SONATA” im. Bogumiła Łepeckiego. Gratulacje i podziękowania te w sposób znakomity dokumentują a zarazem prezentują 35 lat historii orkiestry symfonicznej i kameralnej która jest wpisana na trwałe swymi osiągnięciami w kulturę narodową którą współtworząc wspólnie promuje w Polsce, Europie i Świecie.

Jest Promotorem twórczości kompozytorów polskich oraz twórców Niepodległościowo-Patriotycznych. Zrealizował kilkanaście produkcji koncertów symfonicznych i oratoryjnych z Telewizją Polska i TVP Polonia, TV TRWAM i telewizjami lokalnymi w Polsce. Jest Inicjatorem i realizatorem protokołów wykonawczych do umów kulturalnych w latach 91/94 - Niemcy-Polska trzy krotnie oraz Izrael - Polska. W 2011 roku postanowieniem Prezydenta RP – na wniosek Kapituły Orderu Odrodzenia Polski, za wybitne zasługi w promowaniu i upowszechnianiu kultury muzycznej, za działalność na rzecz środowisk kombatanckich - odznaczony został Pan Jacek Łepecki - Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Jacek Łepecki

Dyrektor Generalny
Warszawskiej Orkiestry Symfonicznej
SONATA im. Bogumiła Łepeckiego

Warszawska Orkiestra Symfoniczna "SONATA" im. Bogumiła Łepeckiego

www.orkiestrasonata.pl

tinyurl.com/orkiestrasonata

tinyurl.com/sonataorkiestra

Zapraszamy do subskrybowania kanału na którym będą transmisje koncertów on-line Warszawskiej Orkiestry Symfonicznej "SONATA" im. Bogumiła Łepeckiego

POWIAT WOŁOMIŃSKI

Projekt „Uroczysty koncert z okazji 200. rocznicy urodzin Cypriana Kamila Norwida, który tworzył i mieszkał na ziemi Wołomińskiej.” dofinansowany jest ze środków Powiatu Wołomińskiego

Powiat wołomiński

Powiat w Polsce leży w centralnej części województwa mazowieckiego, na północny wschód od Warszawy. Został utworzony w 1999 roku w ramach reformy administracyjnej. Jego siedzibą jest miasto Wołomin.

Powiat wołomiński jest jednym z najludniejszych z powiatów ziemskich województwa mazowieckiego. Według danych z 31 grudnia 2019 roku[2] powiat zamieszkiwało 249 299 osób.

Podział administracyjny

W skład powiatu wchodzi:

gminy miejskie: Kobyłka, Marki, Ząbki, Zielonka

gminy miejsko-wiejskie: Radzymin, Tłuszcz, Wołomin

gminy wiejskie: Dąbrówka, Jadów, Klembów, Poświętne, Strachówka

miasta: Kobyłka, Marki, Ząbki, Zielonka, Radzymin, Tłuszcz, Wołomin

Historia

Powiat powstał 1 lipca 1952 roku, po przeniesieniu starostwa powiatowego z Radzimina do Wołomina. Obejmował dodatkowo miasto Rembertów, które 1 kwietnia 1957 roku zostało włączone do terytorium Warszawy (bez terenów po wschodniej stronie linii kolejowej nr 449, przyłączonych do Zielonki), oraz gminę Zabrodzie, która w 1999r. znalazła się w reaktywowanym powiecie wyszkowskim.

W wyniku reformy administracji państwowej z 1975 roku wszystkie powiaty uległy likwidacji. Reaktywowano je dopiero z dniem 1 stycznia 1999 roku. Powiat powstał z gmin należących do 3 województw: warszawskiego, ostrołęckiego i siedleckiego.

POWIAT WOŁOMIŃSKI

Projekt „Uroczysty koncert z okazji 200. rocznicy urodzin Cypriana Kamila Norwida, który tworzył i mieszkał na ziemi Wołomińskiej.” dofinansowany jest ze środków Powiatu Wołomińskiego

Zabytki architektury

Dwór w Jadowie – Obecny zespół dworski zachowuje wygląd z czasów jego gruntownej przebudowy po 1860 roku przez rodzinę Kotarbińskich ówczesnych właścicieli majątku. Władali nim do 1945 roku, kiedy przejęto go na skarb państwa i zamieniono na gospodarstwo rybackie.

Dwór „Zosia” w Czarnej został zbudowany w drugiej połowie XVIII wieku dla Tomasza de Tylii, podstolego ziemi warszawskiej. Jest to budowla parterowa, drewniana, o konstrukcji zrębowej. Nowi właściciele dokonali renowacji krajobrazowego parku założonego w pierwszej połowie XIX wieku.

Dwór w Głuchach – w którym urodził się i przeżył lata dziecińne Cyprian Kamil Norwid. Jest drewnianą budowlą klasycystyczną. Na szczycie ganku od ogrodu rzeźba głowy Adama Mickiewicza dłuta Bolesława Jeziorańskiego. W 1964 roku stał się własnością Beaty Tyszkiewicz i Andrzeja Wajdy, którzy dwór odrestaurowali. Otaczający dwór park z połowy XIX wieku posiada wiele ciekawych okazów, wśród nich aleje wysadzone lipami, klonami i grabami oraz piękny okazały klon srebrzysty – pomnik przyrody.

Dwór w Chrzęsnem – Zbudowany w 1635 roku dla w stylu renesansowym z pewnymi cechami barokowymi dla Stefana Grzybowskiego, kasztelana lubelskiego, starosty warszawskiego. Na piętrze stropy belkowe oraz rokokowe kominki z piaskowca z połowy XVIII wieku. Obok dworu budynek administracyjny, spichlerz oraz resztki parku.

Pałac w Woli Rasztowskiej – Położony blisko szosy Radzymin – Jadów, otoczony resztkami parku krajobrazowego z pierwszej połowy XIX wieku. Został zbudowany około 1680 roku. Jest to budowla barokowa. Obecnie w pałacu znajduje się miejscowa szkoła podstawowa.

Pałac w Markach to rezydencja rodziny Briggsów, właścicieli wielkiej fabryki przędzalniczej. Zbudowany w latach 1883–1890 według projektu Antoniego Beilla.

Kościół p. w. Świętej Trójcy w Kobyłce – zbudowany w roku 1742 w stylu późnego baroku przez architekta włoskiego Guido Antonio Longhiego z fundacji biskupa Marcina Załuskiego. Przekształcony i rozbudowany w 1763 roku dla jezuitów przez innego włoskiego architekta, Jakuba Fontanę. Posiada bogate wyposażenie rokokowe. W 1999 roku w niszach fasady kościoła od strony wschodniej odrestaurowano freski przedstawiające drogę krzyżową.

Ochrona przyrody

Na terenie powiatu wołomińskiego położone są w całości lub częściowo rezerваты przyrody:

1. Bagno Jacka 2. Dębina 3. Grabicz 4. Horowe Bagno 5. Mosty Kalińskie 6. Śliże

PAŁAC
W CHRZĘSNEM
— 1635 —

Zespół pałacowo-parkowy w Chrzęsnem

Historia majątku w Chrzęsnem sięga 1 połowy XVI w. W latach dwudziestych XVII wieku majątek nabył Stefan Dobrogost Grzybowski. Od początków swojego istnienia do okresu II wojny światowej Chrzęsne było własnością, bądź pozostawało pod opieką dwunastu właścicieli lub zarządców. Godne uwagi miejsce wśród nich zajęli Stefan D. Grzybowski, Józef Kossakowski, Andrzej Zamoyski, Mateusz Murawski i ostatni właściciele - rodzina Koskowskich.

Gośćmi pałacu bywali: Jan Owidzki, popularny rysownik i malarz, Julian Maszyński, ilustrator książek, autor kilku prac malarskich związanych z okolicą. Tu także chętnie spędzał letnie wakacje malarz Władysław Podkowiński. Właśnie w tych okolicach powstały w latach 1891-92 m.in. takie dzieła, jak: W ogrodzie, W agrestie, Sad w Chrzęsnem, Portret Wincentyny Karskiej, Łubin w słońcu, Mokra Wieś, Bronisia, Spotkanie. Związany z rodziną Koskowskich był Miłosz Kotarbiński, współorganizator, a potem dyrektor dzisiejszej Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

Najważniejszy element pozostałego do dziś zabytkowego zespołu, to dobrze zachowany późnorenansowy pałac. Dekorację elewacji stanowią ciekawie opracowane narożniki budowli, obramienia okien, pilastry i ząbkowy gzyms nad fryzem. Interesująco prezentują się również pomieszczenia wewnątrz budynku z oryginalnie zachowanymi detalami architektonicznymi. W skład całego zespołu oprócz pałacu wchodzi budynek administracyjny (dawny czworak) i przebudowany spichlerz. Niegdyś były tu jeszcze drewniane stajnie i obszerne piwnice, a całość otaczał park krajobrazowy.

Po konfiskacie majątku w Chrzęsnem w 1944 roku na rzecz Skarbu Państwa dwór wraz z sąsiednimi budynkami i około 6-hektarowym parkiem został przekazany dla Towarzystwa Przyjaciół Dzieci. Majątek ziemski o powierzchni około 260 hektarów przejęło najpierw Państwowe Gospodarstwo Rolne Chrzęsne, a następnie w 1973 r. PGR Niegów.

Po II wojnie światowej w budynkach zespołu przeprowadzono prace remontowe. Uszkodzony w 1945 roku pałac w latach 1948-49 został doraźnie zabezpieczony. Pracownie Konserwacji Zabytków w Warszawie (Przedsiębiorstwo Państwowe) w latach 50-tych XX podjęły prace badawcze i projektowe pod nazwą „Dwór w Chrzęsnem – odbudowa”. Na początku lat 60-tych przeprowadzono prace restauratorskie i wówczas budynki zespołu pałacowego zaadoptowano do potrzeb Zakładu Wychowawczego, początkowo dla chłopców, a potem dla dziewcząt. Placówka ta funkcjonowała od 1965 roku do 1998 roku.

W 1959 roku „Dwór w Chrzęsnem wraz z wyposażeniem i relikwiami dawnego założenia parkowego” został prawnie uznany za zabytek i wpisany do rejestru zabytków. W 1976 roku wśród dóbr kultury wpisanych do rejestru zabytków znalazł się także park w Chrzęsnem, jako przykład XVII-wiecznego założenia parku krajobrazowego na Mazowszu. W związku z reformą administracyjną w dniu 13.05.2005 roku oba wpisy zostały połączone. Aktualnie pałac w Chrzęsnem wraz z parkiem figurują w rejestrze zabytków Województwa Mazowieckiego pod numerem A-389.

palacwchrzesnem.pl

Fundacja PGNiG S.A. im. Ignacego Łukasiewicza

Fundacja PGNiG S.A. im. Ignacego Łukasiewicza została powołana przez Polskie Górnictwo i Naftownictwo S.A. Istnieje od 9 lipca 2004 roku.

Zakres działalności fundacji obejmuje szeroko rozumiane wspieranie dziedzictwa narodowego i kultury, ale także działania na rzecz nauki i edukacji w zakresie nauk podstawowych, technicznych oraz sportu.

Fundacja stawia sobie również za cel propagowanie edukacji historycznej, budowanie tożsamości narodowej oraz działania na rzecz kultywowania pamięci o polskich bohaterach.

Celem Fundacji jest prowadzenie działalności publicznej i społecznie użytecznej na rzecz promocji i wspierania:

- Kultury jako dziedzictwa narodowego
- Pozostałej działalności kulturalnej w kraju i zagranicą
- Działalności naukowej i naukowo-technicznej
- Opieki nad pomnikami i miejscami pamięci oraz ochrony zabytków
- Pomocy Polonii i Polakom za granicą
- Działalności wspomagającej rozwój wspólnot i społeczności lokalnych
- Kultury fizycznej i sportu
- Ochrony i promocji zdrowia
- Pomocy społecznej
- Rehabilitacji zawodowej i społecznej inwalidów
- Ratownictwa i ochrony ludności oraz pomocy ofiarom katastrof
- Nauki, szkolnictwa wyższego, edukacji i oświaty
- Ekologii, ochrony i opieki nad zwierzętami oraz ochrony i zachowania dziedzictwa przyrodniczego
- Dobroczynności i działalności charytatywnej
- Kultu religijnego

Fundacja Agencji Rozwoju Przemysłu

Fundacja Agencji Rozwoju Przemysłu powstała w 2019 roku. Celem jej jest niesienie pomocy najbardziej potrzebującym, uwrażliwianie na ich los, aktywizowanie i wspomaganie w rozwoju społeczności lokalnych, podejmowanie działań na rzecz dobra publicznego. Powołanie Fundacji wpłynęło na rozszerzenie zakresu funkcjonowania jej Fundatora – Agencji Rozwoju Przemysłu S.A. Agencja ta od początku swego istnienia wspiera przedsiębiorstwa w prowadzeniu i rozwijaniu działalności, a także w realizacji procesów restrukturyzacji, odgrywając w ten sposób ważną rolę w zwiększaniu konkurencyjności polskiej gospodarki.

Troska o naukę i edukację, kulturę i tradycję oraz sport i zdrowie – to obszary działania Fundacji. Wspieramy domy dziecka, osoby niepełnosprawne, szpitale, zakłady lecznicze, instytucje i inicjatywy działające dla pożytku publicznego. Cel społeczny i zasady etyczne są nadrzędnymi wartościami, którymi Fundacja kieruje się w swojej codziennej pracy, a także w relacjach z interesariuszami.

WIZJA FUNDACJI AGENCJI ROZWOJU PRZEMYSŁU

Fundacja buduje partnerskie relacje i rozwija swoje programy na drodze dialogu z interesariuszami. Zamierza być wiodącym partnerem w obszarze prowadzonych działań. Fundacja Agencji Rozwoju Przemysłu realizuje w imieniu Fundatora krótkoterminowe i długofalowe programy w ramach trzech głównych obszarów: Nauka i edukacja, Kultura i tradycja, Sport i zdrowie

MISJA FUNDACJI AGENCJI ROZWOJU PRZEMYSŁU

W swoich działaniach Fundacja chce docierać do wszystkich, którzy mogą potrzebować naszego wsparcia oraz do wszystkich, dla których to wsparcie może okazać się niezbędne. Naszym celem jest promowanie aktywności obywatelskiej i premiowanie inicjatyw społecznych, które mają na celu działanie dla wspólnego dobra. Swoimi czynami chcemy dążyć do wzmocnienia tożsamości narodowej i stworzenia takich warunków funkcjonowania społecznego, które będą przeciwdziałały wykluczeniu z powodu wieku czy niepełnosprawności. Naszym celem jest służba ukierunkowana na wypracowywanie wspólnych korzyści. Aby w pełni wykorzystać potencjał Fundacji, chcemy zaofiarować Państwu wsparcie w wybranych obszarach programowych i wykorzystać warunki stworzone przez Fundatora na działanie dla dobra publicznego.

Eugeniusz Kwiatkowski
Patron Fundacji ARP

Polski chemik, wicepremier, minister przemysłu i handlu, minister skarbu. Kierował opracowaniem 4-letniego planu inwestycyjnego przewidującego rozbudowę infrastruktury. Symbol wielkich dokonań w międzywojennej Polsce.

Eugeniusz Kwiatkowski ukończył jezuickie gimnazjum, studiował na Politechnice Lwowskiej, a następnie w Monachium. Już w czasie studiów działał w konspiracyjnych zrzeszeniach polskich studentów. Walczył w Legionach Polskich, pozostał w wojsku do 1921 roku.

Jeszcze w trakcie I wojny światowej pełnił funkcję zastępcy dyrektora Gazowni Lubelskiej. Ignacy Mościcki zarekomendował go na stanowisko ministra przemysłu i handlu w rządzie Kazimierza Bartla. Kwiatkowski przyjął tę rolę i był ministrem do 1930 roku. Na czas jego urzędowania przypadła budowa portu w Gdyni, na którą zostały przeznaczone ogromne środki. Kwiatkowski jako minister wspierał również budowę polskiej floty handlowej.

W 1931 roku zrezygnował z mandatu poselskiego w Sejmie Śląskim i został dyrektorem Państwowych Fabryk Związków Azotowych w Chorzowie i Mościcach. Od 1935 roku Eugeniusz Kwiatkowski pełnił funkcję wicepremiera i ministra skarbu. Włączył się w działalność Obozu Zjednoczenia Narodowego. Stał się szeroko znany jako autor koncepcji rozwoju handlu morskiego.

Od 1937 roku patronował Centralnemu Okręgowi Przemysłowemu. Uznawał, że zacofanie polskiej gospodarki mogą zmienić wyłącznie wielkie projekty. Opowiadał się za szybkim uprzemysłowieniem kraju i reformą rolną. Był zwolennikiem interwencjonizmu państwowego w dziedzinie cen pól rolnych, oddłużania rolnictwa i inwestycji publicznych.